

Klasseturen der endte brat!

Forskrift

“Lyt godt efter for jeg siger kun det her én gang. Jeg hedder Jacob, og jeg har intet at gøre med det her!!, men det er jo åbenbart mig, der skal fortælle historien, så her kommer den...”

Begyndelsen

Vi skulle på lejr tur med klassen. Vi skulle ud til Rold Skov, som ligger lidt nord for Hobro. Jeg havde ikke glædet mig specielt meget. Faktisk ville jeg slet ikke med, men min mor tvang mig af sted.

Det bedste ved det hele var, at Anja skulle med. Jeg var blevet lidt forelsket i hende, men hun var selvfølgelig kæreste med Kim. Kim hørte til de seje i klassen. Han havde en scooter, og han røg. Alle pigerne var totalt vilde med ham.

Det var ikke tilfældet med mig. Jeg var ingenting, havde ingen scooter, ingen cigaretter og heller ikke nogen kæreste. Jeg var også ensom og følte mig meget alene, ikke bare i skolen, men også hjemme. Min mor drak alt for meget, og jeg havde aldrig kendt min far.

Vi skulle køre med bus til lejrturen. Jeg sad alene med min taske ved siden af mig. Jeg ville ønske, at jeg sad sammen med Anja, fordi jeg syntes, at hun var så sød. Men sådan skulle det ikke være. I stedet kom jeg til at sidde på en plads helt for mig selv hele vejen.

Da vi kom frem til Rold Skov, skulle vi slå vores telte op. Jeg tog mit helt nye telt ud af indpakningen. Jeg havde selv betalt for turen og også for teltet. Teltet kostede kun en 50'er, så det gik nok, men turen kostede 300 kr. Det var sgu lidt dyrt for mig, men jeg måtte sørge for betalingen, da min mor havde afvist at betale for turen. Jeg syntes alligevel, at det ville være pinligt at fortælle det inde på skolen, så derfor havde jeg selv sørget for betalingen.

Jeg læste instruktionerne grundigt igennem, inden jeg slog teltet op. Da alle var færdige med at rejse deres telte, hvilket i øvrigt tog en evighed, fordi ingen af pigerne kunne finde ud af det, skulle vi lave aftensmad. Jeg stod for opvasken sammen med Anja. Det havde jeg glædet mig til, siden jeg fik oversigten over hvem, der skulle lave hvad. Vi skulle nemlig vælge hjemmefra, hvilke opgaver vi ville deltage i på turen. Jeg havde overhørt Anja og hendes veninders snak om, hvad de skulle lave. Anja havde sagt, at hun simpelthen ikke gad at lave mad, så hun havde valgt opvasken. Jeg skyndte mig derfor ind i klassen for også at skrive mig på opvask.

Vi skulle have spaghetti med kødsovs til aftensmad, fordi lærerne mente, at det var nemmest at lave på bål. Endelig kom tiden, hvor vi skulle vaske op. Jeg havde

forberedt mig hele dagen på, hvad jeg ville snakke med Anja om. Jeg havde valgt at snakke med hende om Kim. Ved nærmere eftertanke var det godt nok dumt, men jeg kunne simpelthen ikke finde på andet.

Jeg stod i ti minutter og prøvede at tage mig sammen til at spørge hende, om hun virkelig var helt sikker på, at Kim var den rette for hende. Anja brød tavsheden ved at spørge mig om, hvad jeg syntes om kødsovsen. Jeg svarede hende lidt afventende, at jeg syntes, at den smagte udmærket, lige indtil hun sagde, at hun syntes, at den smagte af helvede til. Jeg istemte med det samme, at jeg tænkte det samme, selvom jeg inderst inde faktisk syntes, at den smagte rigtig godt.

Så var isen brudt, og jeg spurgte forsigtigt Anja om, hvordan det gik med hende og Kim. Anja svarede mig, at det gik fint, og hun spurgte efterfølgende om, hvorfor jeg spurgte ind til det. Jeg blev helt forvirret. Jeg var ikke forberedt på, at hun ville spørge om, hvorfor jeg stillede spørgsmålet. Selvfølgelig skulle hun lige sige noget, som jeg slet ikke havde regnet med. Jeg anede virkelig ikke, hvad jeg skulle svare.

Heldigvis blev vi afbrudt af Birgitte, som råbte højt, at vi alle skulle samles rundt om bålet. Jeg gik derhen, tog chancen og satte mig ved siden af Anja. Lærerne begyndte at tælle os. Birgitte, vores lærer, spurgte, om der var nogen, der havde set Kim og Frede.

Der var ikke nogen, der svarede. Birgitte sørgede med det samme for at få os placeret på en række, og så skulle vi ud og lede efter Kim og Frede.

Vi begyndte alle at gå efter Birgitte ud i skoven. Der var kulsort ude i skoven, og alle gik med deres mobiltelefon tændt, så de bedre kunne se. Jeg gik lidt alene for mig selv, indtil Anja kom hen til mig og tog min hånd. Jeg kunne mærke på hende, at hun var bange. Hun rystede over hele kroppen, og hendes hånd var iskold. Jeg forsøgte at berolige hende ved at æ hende på skulderen.

Alle råbte og skreg - og kaldte "Kim og Frede", men der kom ingen svar tilbage.

Vi havde gået rundt i timevis, og ingen havde fundet noget, der lignede Kim eller Frede. Jeg kunne stadig mærke Anjas hånd i min. Det var en rar følelse.

Pludselig lød et kæmpe skrig. Vi stormede alle sammen hen mod Sten, som stadig skreg. Anja slap min hånd i vores løb. Da vi kom hen til Sten, lå Kim og Frede ved siden af hinanden på jorden, smurt ind i blod. Alle var helt i chok. Birgitte ringede med det samme til alarmcentralen. I løbet af få sekunder kunne vi høre sirenerne igennem skoven.

Anja kom skrigende hen til mig. Hun faldt sammen på jorden i mine arme, mens hun hulkede og græd.

Jeg tog hende ind til mig og aede hende, så hun faldt lidt mere til ro. Vi kunne se de blå blink, som oplyste hele skoven. Vi lå bare der midt på jorden. Jeg var i min helt egen verden af lykke samtidig med, at hele min klasse var i sorg.

Frede og Kim blev båret ind i ambulancen. Birgitte kørte med, og der stod vi en hel klasse med ingen lærer, bortset fra Albert som var vores matematiklærer. Han stod bare helt stiv, og ingen gjorde noget.

Den nat sov jeg midt på jorden med Anja i mine arme. Det var det bedste, der var sket på hele den her tur.

Efterskrift

Hvis du er en af de nysgerrige typer, som sidder og tænker, at man ikke kan slutte en historie sådan, så lyt godt efter nu!

Mig og Anja vågnede. Vi pakkede vores ting og tog hjem. Det samme gjorde de andre og ja, vi blev kærester.

Men det de fleste af jer nok er mere interesserede i, er, hvordan Frede og Kim har det. De er døde nu. Politiet mente, at de havde stukket hinanden ned med en kniv, men de fandt aldrig den kniv, der var blevet brugt. Jeg siger kun det her til dig, og du må love ikke at fortælle det videre.

Jeg ved, hvor kniven er gemt, for det var nemlig mig, der gemte den. Jeg sværger, hvis du siger et ord til panserne, er du død. Var det nok? For resten må du selv regne ud!!!!